

Nr 325.

Av herr **Löfvander m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 284 angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område föreslås icke vidtagandet av några särskilda åtgärder för främjandet av frukt- och trädgårdsodlingen utan hänvisas till att statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet enligt bemyndigande av Kungl. Maj:t den 13 mars innevarande år tillkallat fyra sakkunniga för att verkställa utredning och avgiva förslag rörande produktions- och avsättningsförhållanden inom trädgårdsnäringen samt i fråga om behovet av särskilda åtgärder för åstadkommande av en önskvärd räntabilitet inom samma näring. I yttrande till statsrådsprotokollet har chefen för jordbruksdepartementet därvid bland annat framhållit, att det med hänsyn till den betydelse som trädgårdsnäringen har för en stor befolkningsgrupp syntes ligga i det allmännas intresse, att de svårigheter, som förefinnas för ett rationellt utnyttjande av denna närings försörjningsmöjligheter, bliva i görligaste mån undanröjda. Innan statsmakerna taga ståndpunkt till denna fråga torde det emellertid vara nödvändigt att hithörande förhållanden göras till föremål för en närmare undersökning. Därvid borde i första hand klarläggas de rådande produktions- och avsättningsförhållandena inom trädgårdsnäringen samt den inverkan importen av vissa varuslag utövar. Särskild uppmärksamhet borde i detta sammanhang ägnas åt verkningarna för näringen av den under föregående år utfärdade lantarbetstidslagen samt de genom proposition till innevarande års riksdag föreslagna ändringarna i denna lag. Med utgångspunkt från den sålunda gjorda undersökningen borde vidare undersökas, vilka åtgärder i olika hänseenden, som med beaktande av rådande handelspolitiska förhållanden kunna vidtagas för avhjälpan av de förefintliga svårigheterna att åstadkomma en önskvärd räntabilitet inom yrket.

Den förkortade arbetstid, som dels är i kraft och dels nu föreslås i riksdagen, höjer givetvis arbetslönerna för trädgårdsodlingen. Övriga omkostnader hava alltså stigit och tendera att ytterligare öka, varför sammanlagda odlingskostnaden med säkerhet kommer att bliva högre. De svenska trädgårdsodlarna hava ingenting emot skälig arbetslön och arbetstid, men detta nödvändiggör att trädgårdsodlingen för att kunna bära dessa ökade utgifter erhåller stöd från statsmakernas sida.

Det torde därför vara så att det läge, som den svenska frukt- och trädgårdsodlingen befinner sig i, är svårt, och man har tyvärr anledning tro att, därest ej åtgärder snarast vidtagas till stöd för dessa numera betydelsefulla grenar av jordbruket, kommer den relativt stora befolkningsgrupp, som är

beroende av trädgårdsnäringen, att råka i sådana ekonomiska svårigheter att denna icke har möjligheter att i normal utsträckning upprätthålla en för landet betydelsefull näringsgren.

För att möjliggöra för Kungl. Maj:t att efter prövning vidtaga de åtgärder, som Kungl. Maj:t kan finna lämpliga och skäligen för denna näringsgren, tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att intill tiden 30 juni 1938 vidtaga de åtgärder till frukt- och trädgårdsodlingens stödande, som av rådande förhållanden kunna anses motiverade.

Stockholm den 21 april 1937.

Elof B. Andersson.

K. I. Sköldén.

John Gustavson.

Alfred Andersson.

Axel Löfvander.

John Björck.

*Joh. Johansson,
Friggeråker.*
